

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/198/2016
Identifikačné číslo spisu:	3713204513
Dátum vydania rozhodnutia:	25.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3713204513.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu Y. W., bývajúceho v L., U., proti žalovanej Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, o neplatnosť úverovej zmluvy a iné, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 7C/91/2013, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 17. septembra 2015 sp. zn. 4Co/341/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Považská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 12. februára 2014 č. k. 7C/91/2013-179 určil, že Zmluva o úvere č. 37030597315 uzavretá 15. marca 2007 medzi žalobcom a žalovanou, je v časti dojednania Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru I a Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru II, neplatná. Vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol a rozhodol o trovách konania.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom zo 17. septembra 2015 sp. zn. 4Co/341/2014 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania potvrdil ako vecne správny. Odvolanie žalobcu proti prvému výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým tento určil vyššie uvedené časti Zmluvy o úvere za neplatné, odmietol ako podané neoprávnenou osobou. Napokon rozhodol o trovách konania tak, že žalovanej ich náhradu nepriznal.

3. Tento rozsudok odvolacieho súdu napadol žalobca podaním z 27. 8. 2016 označeným ako „Mimoriadne dovolanie v zmysle ustanovenia § 243e a ust. § 243f, OSP č. 99/1963 Zb.“, ktoré podľa obsahu možno posúdiť aj ako dovolanie. Dovolanie odôvodnil tým (vychádzajúc z jeho obsahu), že sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 241 ods. 2 písm. a) O. s. p. (zákona č. 99/1963 Zb. - ďalej len „O. s. p.“ alebo „Občiansky súdny poriadok“) v spojení s § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p.], že vo veci rozhodoval vylúčený sudca [§ 241 ods. 2 písm. a) O. s. p. v spojení s § 237 ods. 1 písm. g) O. s. p.], ako aj tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom

posúdení veci [§ 241 ods. 2 písm. c) O. s. p.]. Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil.

4. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže dovolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 C. s. p. procesné účinky dovolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov Civilného sporového poriadku, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán dovolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.) a princípu ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

5. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná aj po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. aj nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.) sa v prvom rade zaoberal tým, či ho žalobca podal v zákonom stanovenej lehote a dospel k záveru, že dovolanie bolo podané oneskorene.

6. Podľa § 240 ods. 1 O. s. p. účastník mohol podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynula táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

7. Podľa § 240 ods. 2 O. s. p. zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nebolo možné odpustiť. Lehota bola však zachovaná, ak sa dovolanie podalo v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

8. Podľa § 57 ods. 2 O. s. p. platilo, že lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končili sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhodoval s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci nebolo, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadol na sobotu, nedeľu alebo sviatok, bol posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

9. Podľa § 57 ods. 3 O. s. p. lehota bola zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobil úkon na súde alebo podanie odovzdalo orgánu, ktorý mal povinnosť ho doručiť.

10. V preskúmvanej veci bol dovolaním napadnutý rozsudok doručovaný žalobcovi a žalovanej do vlastných rúk. Žalobcovi a aj žalovanej bol rozsudok odvolacieho súdu doručený 19. októbra 2015. Predmetný rozsudok tak nadobudol právoplatnosť 19. októbra 2015 (§ 159 ods. 1 O. s. p.). Zákomom stanovená jednomesačná lehota na podanie dovolania skončila žalobcovi uplynutím dňa 19. novembra 2015.

11. Žalobca, ako to vyplýva z odtlačku poštovej pečiatky na obálke, obsahom ktorej bolo predmetné dovolanie (zviazané v spise za č. I. 277), podal dovolanie na poštovú prepravu dňa 31. augusta 2016, teda zjavne oneskorene. V danom prípade tak ide o dovolanie podané po uplynutí zákonom stanovenej jednomesačnej lehoty.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky, vychádzajúc z toho, že zmeškanie lehoty, v ktorej mohol účastník podať dovolanie, nebolo možné odpustiť, dovolanie žalobcu ako oneskorene podané odmietol [§ 447 písm. a) C. s. p.].

13. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej najvyšší súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo jej žiadne trovy nevznikli.

14. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.